

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 20—26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπο 4.00μμ—6.00μμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 18: 23-35 7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. - (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στό κατηχητικό σχολεῖο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	9.00 πμ— Ἱερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΡΙΤΗ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	5.00 μμ— Ἑσπερινός για Ἀπόδοσης Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
ΤΕΤΑΡΤΗ 23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ <i>Ἀποδ. Κοιμήσεως Θεοτόκου</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΠΕΜΤΗ 24 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ <i>Ἀγ. Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall τις Ἐκκλησίας.
ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή — Α' Κορ. 15: 1-11 Ἑυαγγέλιο— Ματθ. 19: 16-26

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΧΑΡΟΥ

Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ καί πανηγυρίζει ἰδιαίτερα τὴν Παναγία τοῦ Χάρου

Ξεχωρίζει γιὰ τὴ μοναδικότητα τῆς καθὼς εἶναι ἡ μοναδική εἰκόνα τῆς Παναγίας ποὺ δὲν κρατᾷ τὸ Θεῖο Βρέφος, ἀλλὰ τὸν ἑσταυρωμένο Χριστό. Ὁ λόγος γιὰ τὴν Παναγία τοῦ Χάρου, ποὺ ὅσο καὶ ἀν ἀκούγεται παράξενο τὸ ὄνομά τῆς, ἐδῶ καὶ ἑκατοντάδες χρόνια εὐλογεῖ τὸ νησί τῶν Λειψῶν.

Ἡ Παναγία τοῦ Χάρου πῆρε τὸ ὄνομά τῆς, ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ὁ νεκρὸς Χριστὸς στὸν σταυρὸ τοῦ μαρτυρίου καὶ ὁ Χάρος σχετίζονται μεταξύ τους ἐννοιολογικά. Τὸ μοναστήρι τῆς Παναγίας βρίσκεται ἓνα χιλιόμετρο ἔξω ἀπὸ τὸ βασικὸ οἰκισμὸ τῶν Λειψῶν. Τόσο τὸ ἐξωμονάστηρο ὅσο καὶ ἡ εἰκόνα χρονολογούνται ἀπὸ τὸ 1600 μ.Χ., ὅταν ἔφτασαν στὸ νησί δύο μοναχοὶ στὴν Πάτμο.

Πλήθος προσκυνητῶν ἐρχονται στὶς 23 Αὐγούστου, γιὰ νὰ κλίνουν τὸ γόνα μπροστὰ στὴν εἰκόνα τοῦ θαύματος με τὸ ἀκόλουθο ἱστορικόν:

Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1943 ἡ εὐσέβεια μίας κοπέλας τοποθέτησε στὴν Εἰκόνα ἄσπρους κρίνους. Αὐτοὶ ξεράθηκαν, ὅπως ἦταν φυσικό. Μὰ ξαφνικά τὸν Ιούλιο οἱ ἀποξηραμένοι κρίνοι ἀρχισαν παράδοξα νὰ ἀποκοῦν χυμούς καὶ μάλιστα ὅσο πλησίαζε ἡ Εορτὴ τῆς 23ης Αὐγούστου, ἔφτασαν νὰ βγάλουν μπουμπουκία μοσκομύριστα, ὁλοκληρωμένα τὴν ἡμέρα τοῦ Πανηγυριοῦ τῆς.

Τὸ Θαῦμα αὐτὸ πραγματοποιεῖται ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα. Καὶ προσφέρεται ὡς Εὐλογία τῆς Παναγίας τοῦ Χάρου σὲ κάθε προσκυνήτρια ψυχὴ, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ὡς «σημεῖον ἀντιλεγόμενον» γιὰ τοὺς ἀπίστους ποὺ, ἐνῶ «θέτουν τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῶν τύπων τῶν... κρίνων», πασχίζουν νὰ τὸ ἐξηγήσουν με λογικοφανεῖς ἐρμηνείες, γεννημένες ἀπὸ τὴ θολοκουλούρα τους.

Κι ὁμως ἡ Παναγία τοῦ Χάρου, εἴτε γιὰ χάρι τῶν πιστῶν Τῆς εἴτε γιὰ προβληματισμὸ τῶν ἀπίστων συνεχίζει τὸ Θαῦμα Τῆς. Καὶ μὰς καλεῖ ὅλους νὰ πυκνώσουμε με τὴν παρουσία μας τὴ στρατιὰ τῶν πανηγυριωτῶν καὶ νὰ οδεύσουμε σ' Αὐτήν, γιὰ νὰ ἀποθέσουμε τὶς ἐλπίδες μας καὶ τοὺς ὁρατισμούς μας.

«Οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σε ἤλεψα;»

Ἀκούσαμε στὸ σημερινὸ εὐ-αγγελικὸ ἀνάγνωσμα τὴν Πα-ραβολὴ τῶν -μυρίων τα-λάν-των. Ἕνας δοῦλος, δηλαδὴ ὁ κάθε ἄνθρωπος, χρωστοῦσε στὸ βασιλιά του, δηλαδὴ στὸ Θεό, «μύρια τάλαντα», 10.000 τάλαντα, ἀμύθητο ποσό, ποὺ δηλώνει τὶς πολλὰς τοῦ ἁμαρτίες.

Ὁ δοῦλος παρακάλεσε τὸν βασιλιά νὰ τοῦ χαρίσει τὸ χρέος· πράγματι ὁ βασιλιάς τὸν σπλαχνίσθηκε καὶ τοῦ τὸ χάρισε.

Ὅμως ὁ δοῦλος ἐκεῖνος δὲν ἔδειξε ἀνάλογη συμπάθεια σὲ σύνδουλό του ποὺ τοῦ χρωστοῦσε 100 δηνάρια, ποσὸ συγκριτικὰ ἀσήμαν-το, ἀλλὰ τὸν ἔβαλε στὴ φυλακὴ.

Τότε ὁ βασιλιάς ὀργίστηκε, ἄλλαξε τὴν ἀπόφασή του καὶ παρέδωσε τὸν ἄσπλαχνο δοῦλο στοὺς βασανιστὲς μέχρι νὰ ξεπληρώσει τὸ χρέος του.

Τὸ διδάγμα τῆς Παραβολῆς εἶναι ἡ ἀπεριόριστη συγχώρηση, δηλαδὴ τὸ νὰ συγχωροῦμε πάντοτε ὅποιον μᾶς ἔχει φταίξει, ὅσες φορὲς κι ἂν μᾶς ἔχει φταίξει.

Γιὰ νὰ καταλάβουμε ὅμως καλύτερα τὴν Παραβολή, ἃς δοῦμε γιατί οἱ ἁμαρτίες τοῦ κάθε ἀνθρώπου παρομοιάζονται μὲ ὑπέρ-ογκο χρέος καὶ πόσο σημαντικὸ εἶναι νὰ συγχωροῦμε τοὺς ἄλλους.

1. Ὅλοι εἴμαστε πολὺ ἁμαρτωλοὶ

Πολλοὶ θεωροῦν ὅτι δὲν ἔχουν ἁμαρτίες. Ἡ Ἁγία Γραφή ὅμως ἄλλα μᾶς διδάσκει. Ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος τονίζει ὅτι «πολλὰ πταίμεν ἅπαντες» (Ἰακ. γ΄ 2).

Ὅλοι – συμπεριλαμβάνει καὶ τὸν ἐαυτό του ὁ Ἅγιος – ὅλοι ἀνεξαίρετως φταίμε σὲ πολλὰ. «Πάντες ἡμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ», διδάσκει καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Ρωμ. γ΄ 23).

Ὅλοι ἀνεξ-αιρέτως ἁμάρτησαν καὶ στεροῦνται τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπομένως ἔχουν ἀνάγκη ἐλέους.

Ἀλλὰ καὶ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ὁ Ἰὼβ διερωτᾶται: «Τίς καθαρὸς ἔσται ἀπὸ ρύ--που;» Ποιὸς θὰ βρεθεῖ καθαρὸς ἀπὸ τὸν ρύπο τῆς ἁμαρτίας; Καὶ ἀπαντᾷ: Κανείς, ἀκόμη κι ἂν ζοῦσε μόνο μιὰ μέρα πάνω στὴ γῆ (Ἰὼβ ιδ΄ 4-5).

Ἀκόμη στὴ Γένεση διαβάζουμε ὅτι ὁ Θεὸς μετὰ τὸν Κατακλυσμὸ ἀποφάσισε: Δὲν θὰ ἐπιφέρω ξανά τέτοια ὀλοκληρωτικὴ καταστροφὴ στὸ ἀνθρώπινο γένος, «ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ»· διότι ἡ καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου ρέπει μὲ πολλὴ ἐπιμέλεια στὸ κακὸ ἀπὸ τὴν παιδικὴ του ἡλικία (Γεν. η΄ 21)· καὶ ἐπομένως θὰ ἔπρεπε συχνὰ νὰ τιμωρεῖ τὴν ἀνθρωπότητα γιὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν τους.

Ἐπίσης ὁ Μέγας Βασίλειος γράφει στὰ «Ἀσκητικά» του ὅτι «πολλὰ ἁμαρτάνον-τες, τὰ πλεῖστα οὔτε συνίμεν»· κάνουμε πολλὰς ἁμαρτίες, καὶ τὶς περισσότερες οὔτε ποὺ καταλαβαίνουμε ὅτι τὶς διαπράττουμε (ΕΠΕ 9, 404).

Ὅλοι λοιπὸν εἴμαστε πολὺ ἁμαρτωλοὶ· Ἐπιπλέον τὴν ἐνοχὴ μας αὐξάνει ἀσύλληπτα τὸ ὅτι δὲν ἁμαρτάνουμε σ’ ἕναν ἴσο μὲ ἑμᾶς ἀλλὰ στὸν ἄπειρο Θεό.

2. Ἄν δὲν συγχωροῦμε, δὲν θὰ σωθοῦμε

Λοιπὸν τί θὰ κάνουμε; Πῶς θὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὸ τεράστιο αὐτὸ χρέος καὶ τὶς φοβερὲς συνέπειές του, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν αἰώνια κόλαση; Ὑπάρχει λύση στὸ πρόβλημα, ἀνέλπιστη λύση.

Τὴν ἀκούσαμε στὴν Παραβολὴ τῶν μυρίων ταλάντων. Μᾶς τὴν προτείνει ὁ εὐσπλαχνικότατος Κύριός μας: «Ἄν συγχωρεῖς μέσα ἀπὸ τὴν καρδιὰ σου ὅσους σοῦ φταίνει, ἐγὼ θὰ σοῦ συγχωρήσω ὅλα τὰ ἁμαρτήματα, ὅσο πολλὰ κι ἂν εἶναι αὐτά».

Μὲ ἄλλα λόγια εἶναι σὰν νὰ μᾶς λέει ὁ Κύριος: «Μοῦ χρωστᾷς 100.000.000 εὐρώ. Θὰ σοῦ τὰ χαρίσω ὅλα· ὑπὸ μία ὅμως προϋπόθεση: νὰ χαρίσεις κι ἐσὺ τὰ χρεῖ τῶν ἄλλων πρὸς ἐσένα, τὰ ὅποια εἶναι ἀσυγκρίτως μικρότερα, 10, 20, 100 εὐρώ!»

Τί συμφέρουσα πρόταση! Τί ἐπιείκεια, τί ἔλεος ἐφαρμόζει ὁ Κύριος ἀπέναντί μας! Ἄν συνέβαινε αὐτὸ μὲ οἰκονομικὸ χρέος, θὰ τὸ θεωρούσαμε καταπληκτικὴ-κὴ εὐκαιρία.

Καὶ ὅμως ὅσον ἀφορᾷ τὸ θέμα μας συνήθως δυσκολευόμαστε οἱ ἄνθρωποι νὰ συγχωρήσουμε, καὶ μάλιστα μέσα ἀπὸ τὴν καρδιὰ μας, νὰ ξεχάσουμε τελείως τὸ κακὸ ποὺ μᾶς ἔκαναν!

Ἄν ὅμως εἶναι τόσο σημαντικὸ νὰ συγχωροῦμε, πῶς θὰ τὸ κατορθώσουμε; Νὰ θυμόμαστε πάντοτε τὴν Παραβολὴ τῶν μυρίων ταλάντων. Καὶ νὰ σκεφτόμαστε: Ὁ ἀναμάρτητος Χριστὸς μὲ συγχωρεῖ γιὰ τὶς ἀναρίθμητες ἁμαρτίες μου, καὶ ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς δὲν συγχωρῶ τὸν συνάνθρωπό μου;

Καὶ πῶς περιμένω νὰ βρῶ ἔλεος; Νὰ συγχωροῦμε, ἂν ὄχι ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὸν ἄλλον, τουλάχιστον ἀπὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ δική μας σωτηρία – εἶναι κι αὐτὸ ἕνα πρῶτο βῆμα.

Τέλος νὰ καλλιεργοῦμε τὴ μετάνοια. Ὅ-ποιος συναισθάνεται πόσο ἁμαρτω-λὸς εἶναι, εὐκόλα συγχωρεῖ.

Ἡ ἀνεξικακία εἶναι πολὺ μεγάλη ἀ-ρετὴ. Μᾶς ἐξομοιώνει μὲ τὸν Θεό, ὁ ὅ-ποῖος συνέχεια συγχωρεῖ ὅσους μετανοοῦν καὶ ἐλεεῖ ὅλους. Αὐτὴ μᾶς ἀνοίγει τὸν Παράδεισο.

Εἶναι ἡ αἰτία ὅλων τῶν ἀγαθῶν, γράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, καθὼς ὁδηγεῖ τὴν ψυχὴ σὲ γαλήνιο λιμάνι (ΕΠΕ 28, 170). Νὰ τὴν ἀγαπήσουμε καὶ νὰ παρακαλοῦμε τὸν Κύριο νὰ μᾶς τὴν χαρίσει, ὥστε νὰ μᾶς ἀξιώσει τῆς Βασιλείας Του, ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ ἀπέραντη ἀγάπη καὶ μακαριότητα.